

دریچه

ریزش متقاضیان اخذ وام ازدواج

● **ایسنا:** معاون امور جوانان وزارت ورزش و جوانان گفت: حدود ۷۰ درصد از طلاق‌ها به دنبال عدم شناخت زوجین و در پنج سال اول زندگی مشترک اتفاق می‌افتد. همچنین حدود ۳۰ تا ۴۰ درصد از طلاق‌ها کمتر از یک سال از شروع زندگی مشترک به وقوع می‌پیوندند. محمدمهدی تندگویان با اشاره به اقدامات دولت در حوزه تسهیل ازدواج جوانان اظهار کرد: در سال گذشته تمام متقاضیان دریافت وام ۱۵میلیونی ازدواج موفق به دریافت این وام شدند و دولت معادل ۱۵ هزار میلیارد تومان بودجه صرف این حوزه کرد.
امسال با وجود افزایش مبلغ تسهیلات ازدواج شاهد ریزش متقاضیان این وام بودیم. به دنبال افزایش مبلغ این وام، مبلغ اقساط ماهانه آن نیز افزوده شد که به گفته برخی از جوانان، آنها در پرداخت اقساط دچار مشکل شده‌اند. این مسئله نشان می‌دهد که افزایش مبلغ وام، دیگر به حل مشکل ازدواج در کشور کمک نمی‌کند، چراکه عمده مشکل جوانان اشتغال است. ایجاد اشتغال ایمن، به جوانان فارغ‌التحصیل و متخصصی کمک می‌کند تا هر چه راحت‌تر وارد حوزه ازدواج شوند، درعین‌حال فراهم‌کردن مسکن ارزان نیز سال‌هاست در کشور مطرح شده، اما به سیرانجامی نرسیده است. وی با اشاره به نقش مشاوره‌های قبل، حین و بعد از ازدواج در شکل‌گیری یک زندگی سالم نیز توضیح داد: درخواست ما از دولت این است که آموزش‌های پیش از ازدواج را به شکل سراسری در کشور اجباری کند، به‌طوری‌که جوانان قبل از آنکه دوره کوتاهی را بگذرانند، اجازه ازدواج پیدا نکنند. یکی از درخواست‌های مراجه‌کنندگان پوشش بیمه‌ای خدمات مشاوره‌ای است. در تلاش هستیم تا مجمع خیرین ازدواج را در کشور ایجاد کنیم، به‌طوری‌که با ساماندهی قوانین در این حوزه این افراد بتوانند از تسهیلات دولتی و قانونی برای اقدامات خود استفاده کنند.

هشدار عضو شورای شهر تهران درباره خطر کج شدن برج میلاد

● **تسنیم:** عضو شورای شهر تهران گفت: متأسفانه تاکنون شهرداری تهران در پاسخ به مکاتبات و پیگیری‌های سازمان بازرسی کل کشور در سال‌های ۱۳۹۶ و ۱۳۹۸ ر ارتباط با پایدارکردن گودال جنب برج میلاد تهران و خطر کج‌شدن آن برج اقدامی جدی انجام نداده است.
مجید فراهانی اظهار کرد: گود کنار مرکز همایش‌های برج میلاد، ضایعه‌ای است که وجودش حدود پنج سال است شهر را آزار می‌دهد. عدم تعیین تکلیف این گود، فضای شهر و تاب‌آوری را دچار چالش کرده و خطرهای بالقوه‌ای را برای برج ایجاد کرده است. از آغاز فعالیت شورای پنجم، پیگیری وضعیت گود ره‌اشد در دستور کار قرار داشته و تاکنون درباره تعیین تکلیف این گود در صحن شورا از سوی اعضای شورا تذکرات متعددی داده شده و نشست‌ها و بازدیدهای زیادی انجام شده است. فراهانی اضافه کرد: متأسفانه با وجود پیگیری‌های اعضای کمیسیون‌های معماری و شهرسازی، عمران و حمل‌ونقل و با گذشت ماه‌ها از آن هنوز نه طرح جامع مربوط به اراضی برج میلاد تهیه شده و نه درباره گودبرداری مجاور این برج تعیین تکلیف شده است؛ علاوه‌براین متأسفانه تاکنون شهرداری تهران در پاسخ مکاتبات و پیگیری‌های سازمان بازرسی کل کشور در سال‌های ۱۳۹۶ و ۱۳۹۸ ر خصوص پایدارکردن گودال جنب برج میلاد تهران و خطر کج‌شدن آن «برج» اقدامی جدی انجام نداده است که این امر منجر به پیگیری موضوع از سوی معاون عمران، توسعه امور شهری و روستایی وزارت کشور در تاریخ هفتم خرداد ۹۸ از شهردار تهران شده است.

جداکردن اتباع از دانش‌آموزان ایرانی ممنوع شد

● **مهر:** معاون آموزشی ابتدایی آموزش‌وپرورش گفت: در شیوه‌نامه‌ای که به کل مدارس ارسال شده است ذکر شده که هیچ‌گونه تبعیضی بین اتباع خارجی و ایرانی در فضای آموزشی نباید وجود داشته باشد. رضوان حکیم‌زاده، معاون آموزشی ابتدایی آموزش‌وپرورش، درباره اینکه آیا مشکلات مربوط به ثبت‌نام دانش‌آموزان اتباع در مدارس مرتفع شده است و سال تحصیلی جدید بدون مشکلی را خواهند داشت یا نه، گفت: می‌توانم این خبر خوشحال‌کننده را بدهم که با پیگیری‌هایی که صورت گرفته و زحماتی که مرکز بین‌الملل آموزش‌وپرورش کشید و همچنین پیگیری‌های مفصلی که معاونت آموزش ابتدایی با وزارت کشور انجام داد که چالش‌های گذشته درخصوص عدم پذیرش فرزندان اتباع برای تحصیل رفع شود، دستورالعملی به تصویب رسید و به مدارس ابلاغ شد که امسال برای اتباع خارجی و ثبت‌نام آنها دارای کمترین چالش باشیم. حکیم‌زاده اضافه کرد: در حال حاضر بیشتر صحبت ما روی این است که چگونه کیفیت حضور این دانش‌آموزان در فضای آموزشی را ارتقا دهیم. در شیوه‌نامه‌ای که به کل مدارس ارسال شده است ذکر شده که هیچ‌گونه تبعیضی بین اتباع خارجی و ایرانی در فضای آموزشی نباید وجود داشته باشد. این دانش‌آموزان می‌توانند در تمام مسابقات فرهنگی، هنری، اردوها و ... شرکت کنند. گام اول برای ما پوشش تحصیلی تمام دانش‌آموزان ایرانی و غیرایرانی بود و گام مهم بعدی نهاده‌نکردن تربیت عاری از تبعیض کودکان و نوجوانان در محیط کشورمان است.

شرق: روز گذشته همایش شناخت زیست پنهان، ورای دیوارهای زندان زنان، با تلاش اتحاد وکلای نوران و همکاری جمعیت حمایت از حقوق بشر زنان با حضور فعالان مدنی برگزار شد.

شهیندخت مولاوردی، رئیس جمعیت دفاع از حقوق بشر زنان یکی از سخنرانان این نشست بود. او در صحبت‌های خود گفت: مطابق اصل ۱۵۶ قانون اساسی، یکی از وظایف قوه قضائیه پیشگیری از وقوع جرم و اصلاح مجرمان است. اولا باید همه تلاش این باشد که جرمی وقوع پیدا نکند و بعد به هر دلیلی اگر جرمی ایجاد شد، ما بحث اصلاح مجرمان را پیش بگیریم و این اصلاح باید در زندان مدنظر باشد و بعد بازگشت به جامعه را دربر بگیرد. به صورت موردی در چند استان ازجمله در زندان اراک و ارومیه دیده‌ام که درباره موضوع مورد بحث ما مطالعاتی انجام شده است. اما به‌طورکلی نحوه رفتار با زندانیان اعم از زن و مرد، یکی از نکات موردتوجه نظام‌های حقوقی کشورهاست. از بعد بین‌المللی هم وقتی به پیشینه موضوع بازگردیم، می‌بینیم که از بیش از ۵۰ سال پیش، ما سندی تحت عنوان قواعد حداقل استاندارد رفتار با زندانیان را داریم که شامل همه زندانیان است و به تصویب سازمان ملل رسیده و عنوانش مشخص است که سند یک کنوانسیون لازم‌الاجرا نیست ولی با توجه به اینکه محتوای این سند در بسیاری از اسناد حقوق بشری بین‌المللی گنجانده شده، به نوعی تبدیل به یک سند الزام‌آور شده است و دولت‌ها در ظاهر حداقل خود را ملزم به اجرای آن می‌دانند. او افزود: چون در این سند ما ردیابی از توجه به‌ویژه به زنان زندانی و امور زنان زندانی نمی‌بینیم و به مرور که با افزایش تعداد زنان زندانی در سرتاسر جهان مواجه می‌شویم و تغییر نوع جرائم ارتکابی توسط زنان را می‌بینیم واکنش جامعه جهانی را شاهد هستیم. جامعه جهانی به مرور این الزام را پیدا می‌کند که توجه ویژه به زنان زندانی داشته باشد. بنابراین با ابتکار کشور تایلند ما شاهد تدوین پیش‌نویس یک سند ویژه بین‌المللی در حوزه رفتار با زنان زندانی هستیم که تحت عنوان قواعد سازمان ملل درباره رفتار با زنان زندانی و تدابیر غرسالب آزادی برای بزهکاری زنان آماده شده است و امیدواریم زودتر به تصویب برسد. او با اشاره به قوانین کشورمان گفت: در ایران ما آیین‌نامه سازمان زندان‌ها و اقدامات تأمینی و تربیتی را داریم که در مواردی گریزهایی را به حقوق زندانیان زن دارد و قطعاً باید یک کار مطالعاتی تطبیقی درباره بادهای تکمیل‌کننده نظام حقوقی ما باشد. در اعلامیه یا سند بانکوک که سال ۲۰۱۱ پیش‌نویس آن آماده شده، توجه به گروه‌های ویژه زنان زندانی خیلی بارز است، آنها آسیب‌پذیرتر از سایر زنان زندانی هستند؛ مثل زنان جوان، زنان دارای فرزند، زنان شیرده و زنان باردار. این حمایت‌های خاصی را طلب می‌کنند؛ ازجمله اینکه نباید حبس انفرادی داشته باشند و ممنوعیت ارتباط با خانواده خصوصاً کودکانشان نباید به عنوان تنبیه برای آنها به کار برده شود. رژیم غذایی مناسب برایشان در نظر گرفته شود و کودکان همراه این مادران باید از مراقبت‌های بهداشتی لازم برخوردار باشند. یکی از حقوق زنان زندانی در این سند حفظ ارتباط با محیط بیرون از زندان است که نباید قطع شود. درجایی که اجازه ملاقات‌های زناشویی به مردان داده می‌شود، قطعاً باید شامل حال زنان متاهل هم بشود. مولاوردی تصریح کرد: بحث آموزش پرسنل زندان‌ها یکی از مواردی است که مورد تأکید این سند است. مثلاً به کارکنان و پرسنل زندان آموزش کمک‌های اولیه و آشنایی با بیماری‌های زنان مثل اچ‌آی‌وی داده شود، درباره کشف و شناسایی خطر خودزنی و خودکشی در میان زنان زندانی باید آموزش ببینند و نحوه کشف آن را یاد بگیرند و مؤثر باشند. بحث دیگر در این سند بازاجتماعی‌شدن زنان زندانی و اصلاح مجرمان است. به توجیه به اینکه هدف اصلی مجازات بزهکاران همین بحث بازپذیری اجتماعی بزهکاران است تا شناس فرصت بازگشت به جامعه و خانواده را داشته باشند، در این زمینه باید تدابیر زندان‌زدایی و یا همان بحث‌های حبس‌زدایی و کاهش جمعیت کیفری زندان‌ها در نظر گرفته شود.

مجرمانه‌های زندان‌زنان

سخنران دیگر این همایش عمادالدین باقی، جامعه‌شناس و بنیان‌گذار انجمن دفاع از حقوق زندانیان بود. او گفت: به‌طورکلی مطالعاتی که در حوزه زندان در جهان انجام شده و کتاب‌هایی که دراین‌باره منتشر شده یا حاصل نگاه از بیرون یا براساس خاطرات و نوشته‌هایی از زندانیان بوده و به‌ندرت تحقیقات انجام‌شده است، برمبنای تجربه زیسته خود افراد است. او گفت در کتاب خودم با عنوان دنیای بسته تجربه زیسته زندان از درون این نکته را متذکر شدم که این کمبود و فقر را که در مورد زندان‌ها موجود است، در مورد زندان زنان در جهان بیشتر است. معمولاً یک سری حریم‌ها برای زندان زنان در جهان وجود دارد و کمتر زنانی وجود دارند که تجربه زیسته خود را نه به شکل خاطره و روایت بلکه در قالب تحلیل حقوقی بیان بکنند. در کشور ما هم این مشکل مضاعف است؛ چراکه حجاب در کشور ما گسترده است و حجاب روی معماری هم غالب است و معماری ما غالباً یک معماری بسته محسوب می‌شود و طبیعتاً و امنیتی زندان زنان هم همه چیز تلقی به مجرمانه می‌شود و افراد کمی اجازه ورود به زندان دارند. او افزود: نکته دوم که در مقدمه این کتاب متذکر شدم، این است که حقوق، جامعه‌شناسی و روان‌شناسی در برخی از حوزه‌ها با هم طلاق می‌کنند و یکی از جاهایی که این طلاق صورت می‌پذیرد، زندان است. زندان را فقط نمی‌شود از زاویه حقوقی نگاه کرد، چراکه پیچیده‌تر از

جامعه

در همایش شناخت زیست پنهان ورای دیوارهای زندان زنان مطرح شد:

مجرمانه‌های زندان زنان

رخداد و پدیده حقوقی است و از همین منظر معتقدم وقتی می‌خواهیم زندان را مطالعه کنیم، باید در سه مقطع مطالعه کنیم. یکی مقطع پیش از زندان، دوم مقطع زندان و درون زندان و نهایتاً پس از زندان. این جامعه‌شناس تصریح کرد: در مقطع پیش از زندان عوامل و شرایطی که زنان را به‌سوی ارتکاب جرم سوق می‌دهد، مدنظر قرار می‌گیرد.

با اینکه نقش فضاهای سنتی، قوانین سخت‌گیرانه و محدودیت‌هایی که در جامعه رسوب کرده و شرایطی که زنان را به سمت جرم سوق می‌دهد، چقدر در زندان‌رفتن نقش دارد، در دوره پس از زندان هم که مقطعی حساس است و اصلاً مورد توجه نیست، باید دانست بسیاری از کسانی که از زندان آزاد می‌شوند مسائلمان بسیار حادثر از دوره زندان آنهاست. مسئله طرد اجتماعی، طرد خانوادگی، نیاز به استقلال و کسب معاش و معمولاً زنان زندانی بیش از مردان با مانع و مشکل در این زمینه روبه‌رو می‌شوند و یک مورد هم مسائل روحی و روانی است. در جهان مرسوم است کسانی که دوره طولانی زندان دارند، پس از آزادی تا مدت‌ها تحت نظارت روان‌پزشک هستند. در فصل آخر آیین‌نامه سازمان زندان‌ها فصل مراقبت پس از خروج وجود دارد. اما این مرکز فقط در آیین ماست و وجود خارجی ندارد و ما ندانیم که کاری کند. وی با اشاره به مقطع میانی یعنی مقطعی که زن در حبس است، گفت: در این مقطع ما اطلاعات زیادی از داخل زندان نداریم جز اینکه اطلاعاتی از طریق معدودی از زندانی‌ها انتشار می‌دهند یا از طریق گزارشاتی که برخی از زندانیان عرضه می‌کنند. اما در کل اگر وضعیت زندان‌ها رقت‌بار است، وضعیت زندان زنان همواره رقت‌بارتر بوده؛ به‌خصوص در کشورهای دیگر در اروپا تا قرن ۱۹ زندان زنان و مردان از هم جدا نبود و مسئله خشونت و تجاوز جنسی به زنان فوق‌العاده زیاد بود. حتی در قرن ۱۸ زنان زندانی را سوار کشتی کرده و به مستعمرات اعزام می‌کردند تا کتار مردان بزهکار تبعیدی زندگی کنند تا این بزهکاران تشکیل زندگی دهند و نسل جدیدی به وجود آورند. اما این کار نتیجه عکس داد و به دلیل سوءاستفاده از این زنان بسیاری از زنان اقدام به خودکشی کردند و سپس به دلیل اعتراضات گروه‌های اصلاح‌طلب و فعالان مدنی زندان زنان و مردان از هم جدا شد.

باقی در پایان خاطرنشان کرد: در کشور ما همیشه به دلیل فرهنگ‌های سنتی آن خشونت‌ها و تجاوزات کمتر بوده اما نه اینکه اصلاً نبوده است. سربازی را در زندان شلاق می‌زدند به جرم اینکه در اتوبوس حمل‌ونقل زندانیان مرتکب عمل خلاف علیه زنان شده بود، یا اینکه بعضی از زنان بعد از خروج از زندان از ارتباطات داخل زندان می‌گفتند. اما نکته دیگر بیان لزوم تبعیض مثبت درباره زنان زندانی است. تبعیض مثبت از لحاظ حقوق بشری پذیرفته شده است. چطور ممکن است که در قوانین ما مردان برتری دارند و قوانین درباره آنها متفاوت اجرا می‌شود، اما درباره جرائم و اجرای احکام و مجازات‌ها، برای زنان و مردان عیناً شبیه به هم اجرا می‌شود؟ کل آمار زنان زندانی در جهان ۷۰۰ هزار نفر است که ۲۵۰ هزار نفر از این زنان در آمریکا هستند، بعد نوبت به روسیه، چین، تایلند و برزیل می‌رسد. در ایران مطابق آمار سال ۲۰۱۵، شش‌هزار و ۸۸۰ زن ایرانی در زندان هستند و آمار اخیر از وجود هفت هزار زن در زندان خبر می‌دهد. معنایش این است که زنان در دنیا کمتر دچار ارتکاب جرم می‌شوند و در نتیجه به دلیل کم‌بودن زنان مجرم تکفیک زنان مجرم در زندان انجام نمی‌شود.

داستان راحله

فائزه هاشمی یکی دیگر از میهمانان این همایش بود که پس از سخنرانی سه نفر از سخنرانان، از تجربه زیسته خود به عنوان زندانی سخن گفت. هاشمی گفت: من به عنوان یک زندانی تجارب زیادی دارم. اطلاعاتی که از زندان‌های عادی دارم بر اساس آمار است، اما رژی زندانی به نام راحله بود که ۱۳ سال تجربه زندانی‌بودن در زندان عادی را داشت. زمانی که بخشی از زندانیان سیاسی را به زندان زنان عادی برده بودند، او تحت تأثیر آنها قرار گرفته بود و بعدها به عنوان زندانی سیاسی به اوین آمد. من در بند سیاسی زندان اوین بودم که زندانیان سیاسی، عقیدتی و امنیتی آنجا بودند. راحله برای ما گفت که در زندان زنان عادی در فروشگاه‌ها همه چیز گران‌تر است و دلال‌ها اجازه ورود خوراکی به زندان نمی‌دهند، این در حالی است که این زندانیان عموماً از قشر کم‌درآمد هستند. وی افزود: اگر بخواهیم اصول قانون اساسی و حتی اصول حقوق بشری بپذیرفته در کشورمان را هم در نظر قرار دهیم می‌بینیم آن‌طور که باید و شاید این اصول

ممکن است کارکنان و مردم اطراف زندان در معرض انواع آسیب باشند. در عین حال با افزایش مشکلات رفاهی در زندان، درگیری زندانیان و کارکنان زندان هم افزایش می‌یابد و سطح پرخاشگری و خصومت بالا می‌رود و احتمال حمله، زورگیری، تجاوز جنسی، سوء مصرف مواد و سرقت از یکدیگر افزایش می‌یابد.

معظمی با اشاره به روحیاتی از جمله یکنواختی، ناکامی و حتی مرگ در زندان که زندانیان به آن دچار می‌شوند، افزود: این روحیات موجب افزایش خشونت، درگیری و در برخی موارد زورگویی و مصرف مواد بیشتر می‌شود و کاهش محرک‌های محیطی می‌تواند در تکرش افراد تأثیر بگذارد و توانایی اندیشیدن را کاهش دهد. این محرک‌های محیطی توانایی کنترل درونی، خویشتن‌داری و کنترل خشم را کاهش می‌دهند و در چنین شرایطی گفته شده که برخی زندانیان یکی از راه‌های شکستن این شرایط را در رخت، خودزنی، درگیری با سایر زندانیان یا مصرف مواد مخدر می‌دانند. این استاد حقوق دانشگاه تهران تجربه زندان را تجربه‌ای مغفور خواند که نه‌تنها موجب تغییر در فرد نمی‌شود، بلکه ممکن است سبب تغییر در اهداف آینده فرد هم بشود و افزود: افرادی که برای اولین‌بار وارد زندان می‌شوند، خود را در میان شبکه گسترده‌ای از مجرمان می‌بینند، اما همه در یک مکان مشترک و با یک شکل مجازات می‌شوند. در این وضعیت تحت تأثیر مجموعه‌ای از عوامل فردی و اجتماعی و محیطی زندان به روش‌های مختلف بیرون‌آمدن از زندان و چگونگی فرار از قانون پی می‌برند و به‌دلیل صمیمیت با هم‌بندان پس از بیرون‌آمدن، به‌دلیل طردشدن خانوادگی و اجتماعی، به سمت گروه‌های بزهکاری و تاوأم اعمال بزهکاری سوق می‌یابند.

او گفت: البته تفاوتی بین جرم افراد تازه‌وارد و سابقه‌داران وجود دارد و برای فردی که برای اولین‌بار وارد زندان شده است، جرم نوعی واکنش به ناملایمات و مشکلات بوده است، اما مجرمان سابقه‌دار با اراده و برنامه‌ریزی مرتکب رفتار مجرمانه می‌شوند و این موضوع نشان می‌دهد مجازات زندان نه‌تنها در پیشگیری از جرم و اصلاح مجرمان مؤثر نبوده، بلکه در مواردی باعث آموزش جرم جدید یا اصلاح جرم قبلی با کیفیت بهتر می‌شود. او تصریح کرد: نباید فراموش کرد که زندانیان بخشی از مردم و عضوی از جامعه هستند و تلاش برای بازگرداندن آنها به زندگی شرافتمندانه را نباید فراموش کرد.

ادامه در صفحه ۱۵

خبر

۶/۵میلیون موتورسیکلت سوار گواهی‌نامه ندارند

● **مهر:** رئیس پلیس راهور ناجا گفت: یکی از مشکلات ما این است که از ۱۱ میلیون موتورسیکلت‌سوار تقریباً ۴.۵ میلیون نفر گواهی‌نامه موتورسیکلت دارند. سردار سیدکمال هادیانفر افزود: اینکه این تعداد از موتورسیکلت‌سواران گواهی‌نامه موتور ندارند چند دلیل دارد؛ شاید یکی از دلایل آن گرانی گواهی‌نامه موتورسیکلت و دلیل دیگر نبود آموزشگاه‌هایی برای آموزش و امتحان‌گرفتن برای اخذ گواهی‌نامه باشد. البته دلایل دیگری از جمله دردسترس نبودن آموزش‌دهنده در این امر، سنگین‌بودن آیین‌نامه موتورسیکلت و ... هم باعث می‌شود تا رانندگان موتورسیکلت تمایلی برای اخذ گواهی‌نامه موتورسیکلت نداشته باشند. سردار هادیانفر خاطرنشان کرد: به همین منظور طرح ساماندهی برای موتورسیکلت‌سواران را در دستور کار داریم تا بتوانیم شرایطی راحت‌تر برای اخذ گواهی‌نامه موتورسیکلت ارائه دهیم، چراکه داشتن گواهی‌نامه برای هر راننده‌ای بهتر از نداشتن آن است.

آمار دقیقی از کار کودک در تهران وجود ندارد

● **ایسنا:** معاون اجتماعی، فرهنگی شهرداری تهران با اشاره به اینکه کودکان در کشور متولی واحدی ندارند، گفت: آمار دقیقی از کار کودک در تهران وجود ندارد.

جوادییگانه افزود: درخصوص تعداد کودکان فعال در حوزه کار می‌توان گفت که در تهران آمار درستی نداریم و از ۱۴ هزار نفر این آمار اعلام می‌شود، ولی دقیق نیست. البته اکثریت کودکان مشغول به کار در تهران تابعیت خارجی دارند. علت نبود آمار دقیق در این حوزه نیز این است که متأسفانه کودکان متولی واحدی ندارند. وی تأکید کرد: باید به این موضوع توجه کنیم که هنگامی که وضعیت اقتصادی در کشور با مشکلاتی مواجه می‌شود، این موضوع باعث می‌شود که خانواده‌ها مجبور شوند کودکان خود را سر کار بگذارند. قطعاً توانمندسازی کودکان باعث خواهد شد که فعالیت آنها در سنین پایین کاهش پیدا کند. در مسیر دادن این آموزش‌ها در کنار سازمان‌های مردم‌نهاد خواهیم بود.

من دانم به نگاه تو چه راز یست نهان...

راز_مهربانی

www.razcharity.com